

Драгана З. Станојевић¹

Универзитет у Приштини са привременим седиштем
у Косовској Митровици,
Филозофски факултет,
Катедра за психологију
Косовска Митровица (Србија)

613.880:316.644-057.875(497.11)

Оригинални научни рад

Примљен 17/07/2025

Измењен 17/08/2025

Прихваћен 18/08/2025

doi: [10.5937/socpreg59-60236](https://doi.org/10.5937/socpreg59-60236)

Наташа М. Антић²

Градска библиотека „Вук Караџић“
Косовска Митровица (Србија)

Оливера Б. Радовић³

Универзитет у Приштини са привременим седиштем у Косовској Митровици,
Филозофски факултет, Катедра за психологију
Косовска Митровица (Србија)

СЕКСТИНГ У СРБИЈИ – РАСПРОСТРАЊЕНОСТ И ПОВЕЗАНОСТ СА СТАВОВИМА О СЕКСУАЛНОСТИ И СЕКСУАЛНИМ РИЗИЧНИМ ПОНАШАЊЕМ⁴

Сажетак: Ово истраживање имало је за циљ да испита учесталост секстинга међу студентима, као и повезаност са ставовима о сексуалности и ризичним сексуалним понашањем. Узорак је чинило 227 студената, 18–28 година, 45,4% чинили су мушкарци. Резултати показују да је 80,2% испитаних учествовало у некој форми секстинга. Најзаступљеније је примање туђег личног сексуалног садржаја, а потом слање сопственог. Сексуална пермисивност је значајан предиктор слања и примања сексуалних садржаја, а секс као осећај заједништва и инструмент за остварење циљева као предиктори прослеђивања туђег садржаја и виктимизације. Ризично сексуално понашање може се предвидети само сексуалном пермисивношћу. Ставови према сексуалности значајни су предиктори секстинга и ризичног сексуалног понашања, али мале предиктивне вредности.

Кључне речи: секстинг, ставови према сексуалности, ризично сексуално понашање, студенти

¹ dragana.stanojevic@pr.ac.rs; <https://orcid.org/0000-0002-9310-9528>

² natasaantic998@gmail.com; <https://orcid.org/0009-0007-3043-5346>

³ olivera.radovic@pr.ac.rs; <https://orcid.org/0000-0003-1845-7108>

⁴ Ово истраживање подржало је Министарство науке, технолошког развоја и иновација Републике Србије (Уговор бр. 451-03-66/2025-03/200184).

УВОД

Како се дигиталне технологије развијају, а њихова употреба шири и усложњава, тако се друштво суочава са неким појавама које могу имати озбиљне реперкусије. Студије показују да просечан тинејџер дневно проведе неколико сати на интернету, а овај број је у сталном порасту (Twenge, 2017). Мобилни телефони, таблети и рачунари значајно су унапредили комуникацију међу људима, омогућили говорну, текстуалну и видео размену информација, слика и снимака.

У контексту размене сексуалних садржаја може се говорити о секстингу као о појави која је веома распрострањена, посебно међу младим људима. Зато постаје интересантна тема истраживања, првенствено у области психологије и социологије. Он се може разматрати као део ширег контекста тзв. дигитализације сексуалности, која се често користи у медијима и маркетингу, музичкој и филмској индустрији. Реч *секстинг* представља кованицу од енглеских речи секс и текстинг (слање текстуалних порука), није преведена на српски језик већ се и код нас користи у форми која је преузета из енглеског језика. Садржаји који су предмет секстинга у стручној литератури се наводе као сексуални садржаји, док се код младих људи може чути да о њима жаргонски говоре као о сексту или секстовима.

Секстинг се може дефинисати као „прављење и дељење слика или текстуалних порука сексуалне садржине путем мобилних телефона или интернет апликација“ (Hasinoff, 2013, p. 449). Млади људи све чешће показују такво понашање, често без свести да оно може бити праћено тренутним или будућим негативним последицама (Mitchell, Finkelhor, Jones & Wolak, 2012) или чак да се може квалификовати као потенцијално криминално понашање уколико се посматра у контексту злоупотребе (Henry, Powell & Flynn, 2018), виктимизације и сл. Размена материјала сексуалне садржине може бити само начин одржавања интимности у везама, али и део осветничке порнографије или записа над којим иницијални власник врло брзо губи контролу.

Социолошко и психолошко гледиште на секстинг

С аспекта социологије, секстинг је важан друштвени феномен. Социолози га сагледавају као део ере сексуалне пермисивности, коју карактерише повећана сексуална слобода. Такође, дигитализација и увођење технологије у све аспекте модерног друштва, неизбежан су феномен и незаустављив процес. Његово проучавање се може одвијати у светлу неколико теоријских приступа: теорија социјалног учења (Akers, 1998), теорије социјалне размене (Hatfield & Traupmann, 1981; Lawrence & Byers, 1995), екологије људског развоја (Bronfenbrenner, 1979; Hunter et al., 2021), феминистичке перспективе (Ringrose, Harvey, Gill & Livingstone, 2013) и многих других приступа. Док је у неким круговима секстинг прихваћен као део модерне комуникације, у другим срединама он може бити осуђиван. Притисак друштва и вршњака може довести до учешћа у секстингу као облика доказивања или потврде своје привlačности, што може створити додатни притисак на појединце да учествују у оваквим активностима, иако их не желе или се не осећају пријатно (Temple & Choi, 2014).

С психолошке тачке гледишта, секстинг има двоструку улогу у животима младих. С једне стране, он може допринети блискости у партнерским односима, ојачати осећај интимности и поверења међу партнерима, нарочито у везама на даљину. У таквим ситуацијама, секстинг може бити схваћен као начин изражавања емоционалне и физичке повезаности. Неким структурама личности, које карактерише стидљивост, затвореност и недостатак храбрости, секстинг може представљати „сигуран“ канал за инцирање емотивно-сексуалног контакта или одговор на иницијативу другог лица. Нека психолошка истраживања сугеришу да секстинг може бити нов начин комуникације за особе са анксиозним, несигурним атачментом и депресивним стањима (Gómez & Ayala, 2014). Савремена дигитална технологија омогућава интерперсоналну размену лишену контакта „лице у лице“, па самим тим и привидан осећај заштитености услед скривања иза екрана уређаја.

С друге стране, постоје озбиљни психолошки и социјални ризици повезани са секстингом. Када се интимне фотографије или поруке поделе без сагласности, жртве могу доживети озбиљне последице, укључујући емоционалну трауму, срамоту и страх од јавног осрамоћивања. Поред тога, осећај издаје и повређености у случајевима злоупотребе интимних садржаја може довести до дуготрајних проблема у међуљудским односима и перцепцији сопствене вредности (Wolak & Finkelhor, 2016).

Општим прегледом литературе могуће је уочити да постоји склоност истраживача да секстинг демонизују и криминализују (Gómez & Ayala, 2014), а у истраживањима изучавају у склопу ризичног понашања попут злоупотребе дрога, алкохола и дувана, промискуитета и, уопште, ризичног сексуалног понашања. Робертс и Роун (Roberts & Ravn, 2020, 3) полазе од идеје да секстинг не мора бити „инхерентно проблематичан“ већ чини саставни део понашања савремене омладине, које се разликује од злоупотребе и малтретирања. Према њиховом мишљењу, секстинг је део културе или заједничких идеја младих, које живе у виртуелном простору. Међутим, у извесном облику, и ово понашање има другу страну која се манифестује путем угрожавања интимности, личног и социјалног функционисања личности. Као такво, оно може нанети озбиљну штету другом лицу, па чак имати и правне консеквенце. Нажалост, сама чињеница да је секстинг, у извесном смислу, забрањен или повезан са страхом и неизвесношћу, даје му једну димензију узбудљивости и жеље да се учини нешто изван моралних и правних норми, па млади чак постају фасцинирани овим понашањем (Gómez & Ayala, 2014).

Преваленца и фактори секстинга

Почетна истраживања секстинга махом су се бавила преваленцијом ове релативно нове друштвене појаве. Код одраслих испитаника, распрострањеност секстинга драматично варира у различитим истраживањима – од 30% до 81% (Kosenko, Luurs & Binder, 2017). Истраживачи сматрају да овом великом распону доприноси тенденција одраслих испитаника да не пријављују своје учешће у овом облику понашања, сматрајући га социјално непожељним одговором, као и склоност респондентата да учешће у студијама узму углавном ако им је облик понашања који се испитује релативно близак. У ранијим истраживањима заступљеност се кретала од 2,5% до 24%

(Kosenko et al., 2017) и 7% до 27% (Cooper, Quayle, Jonsson & Svedin, 2016), потом око 50% (Holtzhausen et al., 2020), а у новије време и преко 70% (Dodaj, Prijatelj & Sesar, 2022). Мета-аналитичка истраживања показала су да 1%–60% малолетника је укључено у неки облик секстинга (Barrense-Dias, Berchtold, Suris & Akre, 2017; Madigan, Ly, Rash, Van Ouytsel & Temple, 2018). Разлике у преваленци могу настати и зависно од концептуализације проблема истраживања, јер неки облици секстинга могу бити заступљенији од других. Текстуалне поруке су најзаступљеније, а пасиван секстинг је учесталији од активног (Barrense-Dias et al., 2017; Madigan et al., 2018). Када је реч о узрасту испитаника, треба поменути да је секстинг чешћи с порастом узраста (Döring, 2014), бар до извесних година. У истраживању из Босне и Херцеговине и Хрватске, показало се да је 68,6% средњошколаца учествовало у неком облику секстинга и чак 73,6% студената (Dodaj et al., 2022). Резултати истраживања о значају пола за учесталост учешћа у секстингу нису једнозначни. Хадсон и сарадници (Hudson, Fetro & Ogletree, 2014) налазе да девојке чешће шаљу секстове, док младићи више учествују пасивно (Döring, 2014; Klettke, Hallford & Mellor, 2014; Madigan et al., 2018), а други истраживачи су добили супротне податке (Dodaj, Sesar & Jerinić, 2020; Temple & Lu, 2014). Има и истраживања у којима се полне разлике нису показале значајним (Dinić, Petrović, Kostić, Milovanović & Mihić, 2021; Lenhart, 2009; Madigan et al., 2018).

У досадашњим истраживањима, као заштитни чинилац повезан са нижим степеном извештавања о учешћу у секстингу, показало се самопоштовање испитаника (Burić, Juretić & Štulhofer, 2018; Scholes-Balog, Francke & Hemphill, 2016), али само код слања експлицитних слика и видеа. На узрасту средњошколаца, добијено је да је приврженост школи повезана са нижом стопом пасивног секстинга (Hunter et al., 2021), али не и са стопом активног. Такође, истраживања су показала да протективну улогу имају и родитељска медијација и контрола (Dinić et al., 2021).

Од фактора који подстичу секстинг најзначајније је постојање интимне везе. Значајно већи број испитаника који су у интимној вези учествује у секстингу у односу на оне који нису у вези (Dodaj et al., 2022). Други важни фактори јесу притисак за учешће у секстингу као и позитивни ставови према секстингу као виду забаве, идеје да тако изгледају привлачно или као о уобичајеном начину комуницирања већине (Dodaj et al., 2022). Неке црте личности могу бити фацилитатори за секстинг, попут високог неуротицизма и ниске пријатности (Delevi & Weisskirch, 2013). У једном истраживању спроведеном у Војводини (Dinić et al., 2021), добијено је да проблеми у регулацији стратегија превладавања чине адолесцента склоним секстингу. Као значајни предиктори секстинга показали су се и избегавајући и анксиозни стил атачмента, као и осетљивост на одбијање (Brenick, Flannery & Rankin, 2017).

Од последица секстинга, у литератури се најчешће помињу виктимизација и симптоми депресивности, анксиозности, трауме и стреса (Drouin, Ross & Tobin, 2015). Неки истраживачи су утврдили да млади који учествују у секстингу чешће пријављују симптоме депресије (Temple & Lu, 2018; Burić et al., 2018). Када је реч о виктимизацији у контексту секстинга, то је вероватно једна од најозбиљнијих могућих последица. Истраживања показују да између присиле на секстинг и симптома депресивности, анксиозности и стреса постоји позитивна повезаност, а да је ниско самопоштовање последица порнографије из освете (Bates, 2017; Kamal & Newman, 2016). У једном

великом америчком истраживању на студентима (Borgogna, Meyer, Trussell, Garos & Kraus, 2023) добијено је да је секстинг повезан са симптомима анксиозности, депресивности, проблема са спавањем и компулсивног сексуалног понашања. Међутим, није сасвим јасно да ли ови последњи симптоми представљају фактор вулнерабилности или последицу секстинга. Зависно од истраживачког нацрта, могу се пронаћи докази како за вулнерабилност (Gámez-Guadix & De Santisteban, 2018) тако и за исходе, посебно када је реч о жртвама секстинга (Korenis & Billick, 2014). На крају, неки истраживачи добили су позитивну повезаност између секстинга и суицидалних мисли (Bauman, 2015) или чак покушаја суицида (Ahern & Mechling, 2013).

У Србији је објављено само једно истраживање које се бавило секстингом (Dinić et al., 2021), а са циљем да се утврди преваленца и неки корелати секстинга. Подаци су прикупљани само на територији Војводине, а узорком су обухваћени само средњошколци, док је познато да је заступљеност секстинга учесталија на каснијем узрасту. Истраживање је проведено током 2020. и 2021. године, у време пандемије COVID-19, када су затвореност, изолација и упућеност на екране као канал друштвене комуникације били знатно израженији него данас.

У садашњем истраживању, циљ је био испитати преваленцу различитих облика секстинга на узорку студената у Србији, да ли је и у којој мери секстинг повезан са ризичним сексуалним понашањем, као и могућност да се секстинг и ризично сексуално понашање предвиђају на основу ставова према сексуалности и димензија привржености. Као што је раније наведено, у литератури се најчешће срећемо са схватањем секстинга као нечега што је негативно или има негативне последице, попут ризичног сексуалног понашања. Међутим, све је чешће схватање да је секстинг део редовне интимне комуникације, која може бити део различитих фаза (пред) партнерских односа (Guest & Denes, 2022). Зато је важно испитати и опште ставове према сексуалности, као потенцијалне предикторе секстинга. О томе нема много података у доступној литератури. Од ставова према сексуалности, могу се наћи подаци о значајној улози коју у секстингу игра пермисиван став (Dodaj et al., 2024), а изостају подаци о другим врстама ставова.

МЕТОД

Узорак

Овим истраживањем обухваћено је 227 испитаника, узраста 18–28 година ($M = 23,57$, $SD = 2,81$). Од тог броја, 45,4% чинили су припадници мушког, а 54,6% женског пола. Испитаници су били студенти различитих факултета и универзитета у Републици Србији. Највећи број испитаника изјаснио се да је тренутно без партнера (47%), потом да је у вези (34,1%), у браку (11,5%), а један број испитаника је свој партнерски статус означио као „у комбинацији“ (7,4%). Више од половине испитаника (57,6%) у протеклих годину дана имало је једног сексуалног партнера, следи три и више партнера (18,9%), затим два партнера (2,9%) и, на крају, без сексуалних партнера (10,6%).

Инструменти

Ставови према сексуалности. Они подразумевају сексуалну пермисивност, ставове о контрацепцији, сексуалном односу као виду заједништва, као и инструменталности сексуалних активности (Šunjić & Penezić, 2012). Ова варијабла је операционализована уз помоћ Скале ставова о сексуалности (Šunjić & Penezić, 2012), при чему су ставке адаптиране са хрватског на српски језик. Ова скала садржи четири супскале: сексуалну пермисивност (нпр. „Успутни секс је прихватљив“), ставове о контрацепцији (нпр. „Контрацепција је део одговорне сексуалности“), ставове о сексуалном односу као виду заједништва (нпр. „Секс је најинтимнији облик комуникације између две особе“) и ставове о инструменталности сексуалних односа (нпр. „Секс је примарно добијање ужитка од друге особе“).

Ризично сексуално понашање. Оно подразумева облике сексуалног понашања који могу нарушити здравље или носити потенцијал за то. То укључује сексуалне односе без адекватне заштите, велики број сексуалних партнера у одређеном временском периоду, и слично. Ова варијабла је операционализована помоћу Скале сексуалног ризичног понашања (Fino, Jaspal, Lopes, Wignall & Bloxsom 2021), преведене на српски језик. Састоји се од шест ставки (нпр. „Колико често сте имали секс без кондома са неким кога сте управо упознали?“).

Секстинг. Секстинг је размена сексуално експлицитних порука, фотографија или видео-материјала путем дигиталних платформи. Ова варијабла је операционализована помоћу Упитника о секстинг понашању и мотивима (Sexting Behaviours and Motives Questionnaire – SBM-Q, Del Rey, Ojeda & Casas, 2021). Овом скалом обухваћена су четири аспекта секстинга и сета питања која се односе на разлоге слања и прослеђивања сексуалних садржаја. У овом истраживању коришћене су само три супскале које се тичу аспеката (типова) учешћа у секстингу, док се разлози учешћа нису испитивали. Примери ставки су: за слање сопствених сексуалних садржаја другој особи – „Послао сам сугестивне или сексуалне СМС поруке о себи некоме ко ми се допао“; за примање сексуалних садржаја од друге особе – њених сопствених – „Добио сам сугестивне или сексуалне текстуалне поруке од некога ко ми се допао“; за прослеђивање туђих сексуалних садржаја трећем лицу – „Кад сам примио сугестивне или сексуалне видео-снимке или слике од неког, проследио сам их другима или поделио“. Трима оригиналним супскалама додата је још једна за потребе овог истраживања – био сам жртва прослеђивања, а пример ставке гласи – „Проследили су моје приватне или сексуалне текстуалне поруке које сам послао некоме“.

Социодемографске варијабле обухватају: узраст, пол (мушки или женски); материјални статус (испод просека, нижи просек, виши просек, изнад просека); партнерски статус (у браку, у вези, у „комбинацији“, без партнера); број сексуалних партнера у последњих годину дана.

Процедура

Подаци су прикупљени помоћу Google Forms упитника, дистрибуирањем линка на друштвеним мрежама и у студентске Вибер групе. На почетној страници упитника налазило се обавештење о циљу испитивања, анонимности испитаника, потребном

времену, да се означавањем одговарајућег поља даје информисана сагласност и приступа попуњавању упитника. Подаци су обрађени у статистичком пакету JASP.

РЕЗУЛТАТИ

Заступљеност секстинга код студената

У првом кораку анализе података испитана је поузданост коришћених скала. Она се показала као врло добра и одлична за већину мера. Вредност Кронбах α за ризично сексуално понашање је тек нешто испод .70 и сматра се прихватљивом. Поузданост скале ставова о контрацепцији је веома ниска па се она неће користити у даљим анализама.

Први циљ овог истраживања био је испитати укупну преваленцију секстинга, као и заступљеност појединачних видова секстинга на узорку студената у Србији. Добијени резултати показују да је 80,2% испитаних узело учешћа у некој форми секстинга. Најзаступљенији вид јесте примање туђег личног сексуалног садржаја (74,2%), потом слање сопственог сексуалног садржаја (65%), док су прослеђивање туђег сексуалног садржаја трећем лицу (10,1%) и када је испитаник жртва прослеђивања сексуалног садржаја трећем лицу (10,6%) подједнако заступљени.

Повезаност ставова, секстинга и ризичног сексуалног понашања

Како би се испитала повезаност између ставова о сексуалности и аспеката секстинга, спроведен је поступак израчунавања линеарних корелација (Пирсонов r коефицијент). Добијени подаци приказани су у [Табели 1](#).

Значајне негативне корелације добијене су између сексуалне пермисивности, с једне, и слања и примања сексуалних садржаја, с друге. Схватање секса као осећаја заједништва позитивно повезано је са слањем сексуалних садржаја, прослеђивањем садржаја које су други послали и тога да су испитаници били жртве прослеђивања њихових сексуалних садржаја. Инструменталност сексуалних односа није била значајно повезана са облицима секстинга. Ризично сексуално понашање било је значајно негативно повезано само са сексуалном пермисивношћу.

Како бисмо утврдили да ли се на основу ставова о сексуалности могу предвиђати различити аспекти секстинга, спроведене су четири хијерархијске линеарне регресије. У [Табели 2](#) приказани су подаци регресионе анализе за критеријум слање сексуалних садржаја. Показало се да су значајни предиктори слања сексуалних садржаја сексуална пермисивност и секс као заједништво. Овим моделом могуће је предвидети око 6% варијансе слања сексуалних садржаја ($R^2 = .064$, $F = 4.828$, $p = .008$).

У [Табели 3](#) приказани су подаци регресионе анализе за критеријумску варијаблу примање сексуалних садржаја. Показало се да је једини значајан предиктор овог аспекта секстинга сексуална пермисивност. Овим моделом могуће је предвидети око 4% варијансе примања сексуалних садржаја ($R^2 = .036$, $F = 2.663$, $p = .050$).

У Табели 4 приказани су подаци регресионе анализе за критеријумску варијаблу прослеђивање туђих сексуалних садржаја. Као значајни предиктори овог аспекта секстинга показали су се секс као осећај заједништва и инструменталност сексуалних односа. Овим моделом могуће је предвидети око 8% варијансе примања сексуалних садржаја ($R^2 = .077$, $F = 5.665$, $p = .001$).

У Табели 5 приказани су подаци регресионе анализе за критеријум жртва прослеђивања сексуалних садржаја. Као значајан предиктор овог аспекта секстинга показао се секс као осећај заједништва и инструменталност сексуалних односа. Овим моделом могуће је предвидети око 15% варијансе када је критеријум да је испитаник жртва прослеђивања сексуалних садржаја ($R^2 = .152$, $F = 11.785$, $p = .000$).

Резултати који се односе на предикцију ризичног сексуалног понашања приказани су у Табели 6. У њој можемо видети да је једини значајан предиктор ризичног сексуалног понашања сексуална пермисивност. Овим моделом могуће је предвидети око 7% варијансе ризичног сексуалног понашања ($R^2 = .066$, $F = 4.814$, $p = .003$).

Демографске варијабле и секстинг

Како би се утврдила повезаност између узраста испитаника, секстинга и ризичног сексуалног понашања, спроведен је поступак израчунавања линеарних корелација (Пирсонов r коефицијент). Добијени резултати приказани су у Табели 7. У њој можемо уочити да је узраст испитаника позитивно повезан само са слањем сопствених сексуалних садржаја, а та корелација спада у ред ниских.

У Табели 8 приказане су разлике у изражености ризичног сексуалног понашања и секстинга зависно од пола студената. Добијени подаци указују на то да су испитаници мушког пола учествовали у секстингу значајно више у односу на припаднице женског пола и те разлике су значајне за све аспекте секстинга. Такође, студенти мушког пола извештавали су о значајно вишем нивоу ризичног сексуалног понашања.

За утврђивање значајности разлике у изражености ризичног сексуалног понашања и секстинга зависно од партнерског статуса студената спроведен је поступак анализе варијансе (Табела 9). Значајне разлике између испитаника различитог партнерског статуса постоје у погледу прослеђивања туђег сексуалног садржаја ($F = 4.53$, $p = .004$) и ситуације када је испитаник жртва прослеђивања ($F = 3.95$, $p = .009$). Како би се утврдило између којих група се јављају разлике, спроведен је Шефе напредни тест. Значајне разлике добијене су само између студената који су у вези и оних који су у браку. Испитаници који су у браку у већој мери су учествовали у секстингу који подразумева прослеђивање туђих сексуалних садржаја. Такође, они су у већој мери били жртве прослеђивања њиховог сексуалног садржаја од стране других.

Како би се испитало да ли су аспекти секстинга и ризично сексуално понашање повезани са бројем сексуалних партнера у последњих годину дана, спроведен је поступак израчунавања коефицијената линеарне корелације (Пирсонов r). Резултати су приказани у Табели 10. Као што у њој можемо видети, број сексуалних партнера у последњих годину дана значајно је позитивно повезан са слањем и примањем сексуалних садржаја, прослеђивањем туђих сексуалних садржаја и ризичним сексуалним понашањем. Ове корелације су релативно ниског интензитета.

ДИСКУСИЈА

Основни циљ овог истраживања био је испитати преваленцију секстинга код студената у Србији, као и то да ли се на основу ставова о сексуалности могу предвидети облици секстинга и ризично сексуално понашање. Добијени резултати указују на то да је четири од пет испитаних студената учествовало у неком облику секстинга, при чему су најзаступљенији примање туђег личног и слање сопственог сексуалног садржаја. Ти подаци нам говоре да највећи број испитаника користи секстинг за личну интимну комуникацију са партнерима или потенцијалним партнерима, док је злоупотреба секстинга знатно ређа. Забрињавајући је податак да је заступљеност секстинга у Србији на горњој граници распона заступљености у другим земљама (Kosenko et al., 2017) и знатно виша него што је случај са земљама у региону Балкана (Dodaj et al., 2022). Међутим, треба узети у обзир тенденцију да свако новије истраживање покаже све већу заступљеност секстинга, првенствено због све веће доступности паметних уређаја са иновативним функцијама. Такође, наши испитаници су студенти на прагу одраслог доба, а истраживања показују да преваленција секстинга расте са повећањем узраста младих људи, до одређених година (Döring, 2014).

Када је реч о ставовима о сексуалности и секстингу, схватање секса као осећаја заједништва позитивно је повезано са слањем сексуалних садржаја, прослеђивањем садржаја које су други послали и тога да су испитаници били жртве прослеђивања њихових сексуалних садржаја. Могуће је да размена сексуалних садржаја код њих представља вид интимности и осећаја да деле нешто узбудљиво. Ово истраживање је показало да је сексуална пермисивност негативно повезана са слањем и примањем сексуалних садржаја. Слични резултати добијени су и у једном ранијем истраживању (Dodaj et al., 2024). Постоји могућност да особе са израженим позитивним ставом о сексуалним слободама имају мању потребу (или им није занимљиво) да сексуалну комуникацију остварују разменом порука. У прилог томе иде и податак да је ризично сексуално понашање негативно повезано са сексуалном пермисивношћу као и да је сексуална пермисивност једини (са негативним предзнаком) предиктор ризичног сексуалног понашања. Чини се да сексуална пермисивност на неки начин делује протективно у односу на ризично понашање, било оно у реалности или у виртуелном простору.

Када је реч о могућностима за предвиђање секстинга, можемо уочити да се издвајају две колоне: лична размена (слање и примање) и прослеђивање (прослеђивање туђег садржаја и жртва прослеђивања). Код секстинга који се ослања на личну размену, предиктори су сексуална пермисивност и доживљај секса као заједништва. Предиктивна моћ ових ставова није много велика, иако су модели значајни. То нам говори да постоје и неки други фактори које треба узети у обзир: личност (Delevi & Weisskirch, 2013), демографске карактеристике и атачмент (Sesar, Dodaj & Šimić, 2019), емоционалну регулацију (Sesar & Dodaj, 2019) и многе друге. Код секстинга који подразумева прослеђивање, значајни предиктори су доживљај секса као вида заједништва и инструменталност сексуалног односа. Став према сексу као инструменту за постизање неких циљева негативно предвиђа прослеђивање и виктимизацију. Ово нам говори о томе да је секстинг у студентској популацији, у највећој мери, вид

интимне комуникације, а не инструментализације и злоупотребе. Став према сексу као заједништву подразумева доживљај партнера за секстинг као део тима који дели нешто о трећем лицу („ми наспрам других“). С друге стране, особе које су више емотивно инволвиране и деле интимне садржаје са партнером у већем су ризику да постану жртва прослеђивања тих интимних садржаја, посебно након прекида тог заједништва. Овакве ситуације нису ретке и зато се све више говори о томе да је лако постати жртва секстинга, чак и када је он у почетку био добровољан. Такви садржаји се могу злоупотребити, а жртви нанети озбиљне социјалне и последице по ментално здравље (Drouin et al., 2015).

Од демографских карактеристика испитаника, узраст се показао као позитивно повезан са слањем сексуалних садржаја, виктимизацијом и ризичним сексуалним понашањем. То значи да су старији испитаници склонији да деле своју интиму, што је у складу са теоријама о развоју сексуалности. Сазревање и већа животна искуства могу водити ка већој сексуалној слободи (Arnett, 2000), што се може огледати и у интимизацији дигиталне комуникације. Нажалост, то повећава и могућности да особа постане жртва секстинга и покаже више ризичног сексуалног понашања. Пол се у овом истраживању показао као значајна одредница секстинга. Испитаници мушког пола су учествовали у секстингу значајно више у односу на припаднице женског пола и те разлике су значајне за све аспекте секстинга. Потврду ових резултата можемо упоредити у ранијим истраживањима (Dodaj et al., 2019; Temple et al., 2014), иако има и супротних података (Döring, 2014; Klettke et al., 2014; Madigan et al., 2018). Објашњење можемо потражити у културолошким аспектима српског друштва које још увек карактерише приписивање више сексуалних слобода мушкарцима, док се од девојака очекује опрез и избегавање ризика за „нарушавање угледа“. Такође, мушкарци су испојили значајно више ризичног сексуалног понашања, што је у складу са традиционалним полним улогама које су често присутне у друштву. Испитаници који су у браку у већој мери су, у односу на студенте у вези, учествовали у секстингу који подразумева прослеђивање туђих сексуалних садржаја, али су они у већој мери били и жртве прослеђивања њиховог сексуалног садржаја од стране другог лица. Значајне разлике нису добијене у поређењу са групама без партнера или оних који су „у комбинацији“. Број сексуалних партнера у последњих годину дана значајно је позитивно повезан са слањем и примањем сексуалних садржаја, прослеђивањем туђих сексуалних садржаја и ризичним сексуалним понашањем. Овај резултат је очекиван јер особе са већим бројем партнера често имају лабавије емоционалне везе и избегавају дубљу емоционалну повезаност, што може допринети учесталијем ангажовању у ризичном сексуалном понашању, укључујући секстинг као начин одржавања сексуалних веза без емотивне ангажованости.

На крају, важно је напоменути да ово истраживање има и извесна ограничења. Прво можемо истаћи узорак који је прикупљан на мрежама, па не можемо резултате генерализовати и на оне који њих не користе. Даље, истраживањем су обухваћени ограничен број потенцијалних фактора секстинга и студентска популација. Оно нам не омогућава да резултате генерализујемо на младе који су истог узраста, а нису студенти. Међутим, отклањање ових ограничења представља главну препоруку за нека будућа истраживања која би могла предупредити те недостатке.

ЗАКЉУЧАК

Ово истраживање показало је да је секстинг високо заступљен у узорку студената у Србији, посебно слање и примање интимних садржаја. Зато можемо закључити да је реч о озбиљној и распрострањеној друштвеној појави, која показује тенденцију даљег ширења с развојем технологија. Ставови према сексуалности значајно предвиђају секстинг и ризично сексуално понашање. То нам указује на потребу да се млади едукују о последицама секстинга, као што су социјална изолација, проблеми у менталном здрављу и слично. Посебно је важно истаћи да слањем интимних садржаја путем интернета, пошиљалац губи контролу над послатим садржајем те он лако може постати предмет злоупотребе и других криминалних радњи.

Dragana Z. Stanojević¹
University of Priština, Kosovska Mitrovica,
Faculty of Philosophy, Department of Psychology
Kosovska Mitrovica (Serbia)

Nataša M. Antić²
City Library "Vuk Karadžić"
Kosovska Mitrovica (Serbia)

Olivera B. Radović³
University of Priština, Kosovska Mitrovica,
Faculty of Philosophy, Department of Psychology
Kosovska Mitrovica (Serbia)

SEXTING IN SERBIA – PREVALENCE AND RELATIONSHIP WITH ATTITUDES TOWARDS SEXUALITY AND SEXUAL RISK BEHAVIOUR⁴

(Translation *In Extenso*)

Abstract: The main aim of this study was to examine the frequency of sexting among students in Serbia, as well as its association with attitudes about sexuality and risky sexual behaviour. The study was conducted on a sample of 227 students, aged 18–28 ($M = 23.57$, $SD = 2.81$), 45.4% of whom were male. The obtained data showed that 80.2% of respondents participated in some form of sexting. The most common form is receiving someone else's personal sexual content, followed by sending one's own sexual content. Sexual permissiveness is a significant predictor of sending and receiving sexual content, and sex as a sense of togetherness and a tool for achieving goals are predictors of forwarding other people's content and victimization. Risky sexual behaviour can only be predicted by sexual permissiveness. Attitudes towards sexuality are significant predictors of sexting and risky sexual behaviour, but with a small predictive value.

Keywords: sexting, attitudes towards sexuality, risky sexual behaviour, students

¹ dragana.stanojevic@pr.ac.rs; <https://orcid.org/0000-0002-9310-9528>

² natasaantic998@gmail.com; <https://orcid.org/0009-0007-3043-5346>

³ olivera.radovic@pr.ac.rs; <https://orcid.org/0000-0003-1845-7108>

⁴ This research was supported by the Ministry of Science, Technological Development and Innovation of the Republic of Serbia (Agreement No. 451-03-66/2025-03/200184).

INTRODUCTION

As digital technologies develop and their use spreads and becomes more complex, society is facing some phenomena that may have serious repercussions. Studies show that an average teenager spends several hours on the internet on a daily basis, and this number is constantly increasing (Twenge, 2017). Mobile phones, tablets and computers have significantly improved communication among people, enabling verbal, textual and video exchange of information, pictures and clips.

In the context of sexual content exchange, it is possible to speak of sexting as a phenomenon that is rather widespread, particularly among young people. That is why it is becoming an interesting research topic, primarily in the fields of psychology and sociology. It can be considered as part of a broader context of so-called sexuality digitization, which is often used in media and marketing, music and film industry. The word *sexting* is a compound of English words *sex* and *texting* (sending text messages) has not been translated into Serbian, but is used in our language in the same form taken from English. The content that is the subject of sexting in professional literature is listed as sexual content, while young people can be heard speaking about it in jargon as *sex* or *sexts*. Sexting can be defined as “creating and sharing pictures or text messages with sexual content via mobile phones or internet applications” (Hasinoff, 2013, p. 449). Young people more and more often manifest such behaviour, frequently unaware of the possibility of it being accompanied with immediate or future negative consequences (Mitchell, Finkelhor, Jones & Wolak, 2012) or even being qualified as potentially criminal behaviour if seen within the context of abuse (Henry, Powell & Flynn, 2018), victimization etc. Exchanging sexual content materials may be only a way of keeping intimacy in relationships, but also part of revenge pornography or recordings over which the initial owner quite quickly loses control.

Sociological and psychological views of sexting

From the aspect of sociology, sexting is an important social phenomenon. Sociologists see it as part of the era of sexual permissiveness, characterized by increased sexual freedom. Moreover, digitization and introduction of technology into all aspects of modern society are an inevitable phenomenon and an irreversible process. Its exploration can be performed in light of several theoretical approaches: social learning theory (Akers, 1998), social exchange theory (Hatfield & Traupmann, 1981; Lawrence & Byers, 1995), human development ecology (Bronfenbrenner, 1979; Hunter et al., 2021), feminist perspective (Ringrose, Harvey, Gill & Livingstone, 2013), and many other approaches. While in certain circles sexting is accepted as part of modern communication, in other environments it can be condemned. The pressure of society and peers may lead to the involvement in sexting as a form of proving oneself or acknowledging one's appeal, which may create an additional pressure on individuals to participate in such activities, although they do not want them nor do they feel comfortable (Temple & Choi, 2014).

From a psychological perspective, sexting has a two-fold role in the lives of young people. On the one side, it may contribute to closeness in partner relationships, strengthen the feeling of intimacy and trust among partners, particularly in long-distance relationships.

In these situations, sexting may be understood as a way of expressing emotional and physical connection. To some personality structures, which are characterized by shyness, introversion and lack of courage, sexting can be a “safe” channel for initiating emotional-sexual contact, or a response to another person’s initiative. Some psychological research suggests that sexting can be a new way of communicating with persons prone to anxiety, insecure attachment and depressive states (Gómez & Ayala, 2014). Modern digital technology enables interpersonal exchange deprived of “face-to-face” contact and, accordingly, an apparent feeling of being protected due to hiding behind the device screen.

On the other hand, there are serious psychological and social risks related to sexting. When intimate photos or messages are shared without consent, victims can experience grave consequences, including emotional trauma, shame and fear of public stigmatization. Moreover, the feeling of betrayal and hurt in the case of intimate content abuse may lead to long-term problems in interpersonal relations and the perception of one’s own value (Wolak & Finkelhor, 2016).

In a general overview of the literature, it is possible to observe the researchers’ tendency to demonize and criminalize sexting (Gómez & Ayala, 2014), while exploring it in studies within risky behaviour, such as drug, alcohol and tobacco abuse, promiscuity and risky sexual behaviour in general. Roberts and Ravn start from the idea that sexting does not have to be “inherently problematic”, but constitutes integral part of today’s youth behaviour, which is different from abuse and harassment (Roberts and Ravn, 2020, p. 3). In their opinion, sexting is part of culture or common ideas of young people who live in virtual space. However, in a certain form, this behaviour also has another side that is manifested through threatening intimate, personal and social functioning of a person. As such, it may cause serious harm to another person and even have legal consequences. Unfortunately, the very fact that sexting is, to a certain extent, prohibited or related to fear or uncertainty, gives it a dimension of excitement and desire to do something outside moral and legal norms, and that is why young people even become fascinated by this behaviour (Gómez & Ayala, 2014).

Sexting prevalence and factors

The initial research into sexting mostly addressed the prevalence of this relatively new social phenomenon. Among adult respondents, the prevalence of sexting varies dramatically in different studies – from 30% to 81% (Kosenko, Luurs & Binder, 2017). The researchers believe that this huge range is contributed by the adult respondents’ tendency not to report their participation in this form of behaviour, considering it a socially undesirable answer, as well as by the respondents’ tendency to participate in studies mostly if they are relatively familiar with that particular form of behaviour. In earlier research, the prevalence varied from 2.5% to 24% (Kosenko et al., 2017) and from 7% to 27% (Cooper, Quayle, Jonsson & Svedin, 2016), then about 50% (Holtzhausen et al., 2020), while recently it exceeds even 70% (Dodaj, Prijatelj & Sesar, 2022). Meta-analytical research shows that 1–60% minors were involved in a form of sexting (Barrense-Dias, Berchtold, Surís & Akre, 2017; Madigan, Ly, Rash, Van Ouytsel & Temple, 2018). The differences in prevalence may also occur depending on the conceptualization of the research problem because some forms of sexting may be more prevalent than others. Text messages are most common, while passive sexting is

more frequent than active sexting (Barrense-Dias et al., 2017; Madigan et al., 2018). When speaking of the respondents' age, it should be noted that sexting becomes more frequent with the increasing age (Döring, 2014), at least to a certain age. In the research from Bosnia and Herzegovina and from Croatia, it can be seen that 68.6% high school students and as many as 73.6% faculty students participated in some form of sexting (Dodaj et al., 2022). The research results about the importance of gender in the frequency of participation in sexting are not unambiguous. Hudson and associates find out that girls more frequently send sexts (Hudson, Fetro & Ogletree, 2014), while boys participate more passively (Döring, 2014; Klettke, Hallford & Mellor, 2014; Madigan et al., 2018); some other researchers have obtained opposite data (Dodaj, Sesar & Jerinić, 2020; Temple & Lu, 2014). There are also studies in which gender differences did not turn out to be significant (Dinić, Petrović, Kostić, Milovanović & Mihić, 2021; Lenhart, 2009; Madigan et al., 2018).

In the research so far, the protecting factor associated with the lower degree of reporting about participating in sexting was the respondents' self-esteem (Burić, Juretić & Štulhofer, 2018; Scholes-Balog, Francke & Hemphill, 2016), but only in reference to sending explicit pictures and videos. Among the high school students, it was found out that their attachment to school was related to the lower rate of passive sexting (Hunter et al., 2021), but not with the rate of active sexting as well. Moreover, the research shows that parental mediation and control also played a protective role (Dinić et al., 2021).

Among the factors that encourage sexting, the most important one is the existence of an intimate relationship. There is a substantially larger number of the respondents who have an intimate relationship and participate in sexting as compared to those who do not have a relationship (Dodaj et al., 2022). Other important factors are the pressure to participate in sexting, as well as positive attitude towards sexting as a form of entertainment, the idea that the participants look attractive in that way, or as a usual way in which majority communicates (Dodaj et al., 2022). Some traits of personality may be facilitators for sexting, e.g., high neuroticism and low agreeability (Delevi & Weisskirch, 2013). In a study conducted in Vojvodina (Dinić et al., 2021) it was found out that problems in the regulation of overcoming strategies made an adolescent inclined towards sexting. Significant sexting predictors also turned out to be the avoiding and anxious styles of attachment, as well as vulnerability to refusal (Brenick, Flannery & Rankin, 2017).

The most frequently mentioned consequences of sexting in literature are victimization and symptoms of depression, anxiety, trauma and stress (Drouin, Ross & Tobin, 2015). Some researchers have established that young people participating in sexting tend to report symptoms of depression more frequently (Temple & Lu, 2018; Burić et al., 2018). As for victimization in the context of sexting, it is probably one of the most serious potential consequences. Research shows that there is a positive correlation between coercion to sexting and the symptoms of depression, anxiety and stress, while low self-esteem is a consequence of revenge pornography (Bates, 2017; Kamal & Newman, 2016). A large US study conducted among students (Borgogna, Meyer, Trussell, Garos & Kraus, 2023) found out that sexting was associated with the symptoms of anxiety, depression, sleeping problems and compulsive sexual behaviour. However, it is not completely clear whether the latter symptoms are a factor of vulnerability or a consequence of sexting. Depending on the research outline, proof can be found both of vulnerability (Gámez-Guadix & De Santisteban, 2018) as well as of outcomes, particularly

when it comes to sexting victims (Koreniš & Billick, 2014). Finally, some researchers have established a positive correlation between sexting and suicidal ideation (Bauman, 2015) or even suicide attempts (Ahern & Mechling, 2013).

In Serbia, only one study dealing with sexting has been published (Dinić et al., 2021) with the aim of establishing the prevalence and some correlates of sexting. The data were collected only on the territory of Vojvodina, while the sample covered only high school students, while it is known that presence of sexting is more common in older age groups. This study was conducted during 2020 and 2021, during the COVID-19 pandemic, when being closed, isolated and oriented towards screens as a channel of social communication was much more pronounced than today.

In this research, the aim was to examine the prevalence of different forms of sexting on a sample of students in Serbia, whether and to what extent sexting was related to risky sexual behaviour, as well as the possibility of predicting sexting and risky sexual behaviour on the basis of attitudes towards sexuality and the attachment dimensions. As it has already been stated, in literature we most often encounter the understanding of sexting as something that is negative or has negative consequences, such as risky sexual behaviour. However, there is an increasingly frequent understanding that sexting is part of regular intimate communication, which may be part of different stages of (pre)partner relations (Guest & Denes, 2022). That is why it is also important to examine general attitudes towards sexuality as potential predictors of sexting. There is not so much information about it in the available literature. Among attitudes towards sexuality, it is possible to find data about the relevant role played by the permissive attitude in sexting (Dodaj et al., 2024), while there is a lack of data about other kinds of attitudes.

METHODOLOGY

Sample

This research included 227 respondents aged 18–28 ($M = 23,57$, $SD = 2,81$). Out of that number, 45.4% respondents were male and 54.6% female. The respondents were students at different faculties and universities in the Republic of Serbia. The largest number of the respondents stated that currently they were single (47%), in a relationship (34.1%) or married (11.5%), while a number of the respondents defined their partnership status as an “on-and-off sexual relationship” (7.4%). More than one half of the respondents (57.6%) in the past year had one sexual partner, then three or more partners (18.9%), two partners (2.9%) and, in the end, no sexual partners (10.6%).

Instruments

Attitudes towards sexuality. They involve sexual permissiveness, attitudes towards contraception, sex as a form of togetherness, as well as the instrumentality of sexual activities (Šunjić & Penezić, 2012). This variable is operationalized with the aid of the Attitudes towards Sexuality Scale (Šunjić & Penezić, 2012), whereas the items have been adapted from Croatian into Serbian. This scale contains four subscales: sexual permissiveness

(e.g., “Casual sex is acceptable”), attitudes towards contraception (e.g., “Contraception is part of responsible sexuality”), attitudes towards sex as a form of togetherness (e.g., Sex is the most intimate form of communication between two persons”), and attitudes towards the instrumentality of sexual relationships (e.g., “Sex is a primary receipt of pleasure from other person”).

Risky sexual behaviour. It implies forms of sexual behaviour that may harm health or bear potential for it. It includes unprotected sex, a large number of sex partners in a certain period etc. This variable is operationalized with the aid of the Risky Sexual Behaviour Scale (Fino, Jaspal, Lopes, Wignall & Bloxsom 2021), translated into the Serbian language. It consists of six items (e.g., “How often have you had unprotected sex with someone you have just met?”).

Sexting. Sexting is an exchange of sexually explicit messages, photos or video-clips via digital platforms. This variable is operationalized with the aid of the Sexting Behaviours and Motives Questionnaire, or SBM-Q (Del Rey, Ojeda & Casas, 2021). This scale covers four aspects of sexting and a set of questions referring to the reasons for sending and forwarding sexual content. This research applies only three subscales referring to the aspects (types) of participation in sexting, while the reasons for participation were not examined. The examples of items are: for sending own sexual content to the other person – “I have sent suggestive or sexual text messages about myself to someone I liked”; for receiving sexual content from the other person, namely the other person’s own – “I have received suggestive or sexual text messages from someone I liked”; for forwarding other people’s sexual content to a third person – “When I received suggestive or sexual video-clips or photos from someone, I forwarded them or shared them with others”. For the purpose of this research, another subscale was added to these three original subscales – I was a victim of forwarding, e.g., “They forwarded my private or sexual text messages I had previously sent to someone”.

Socio-demographic variables include: age, gender (male or female), financial status (below average, lower average, higher average, above average); the partnership status (married, in an on-and-off sexual relationship, single); the number of sex partners in the past year.

Procedure

The data were collected with the aid of Google Forms, by distributing the link on social media and to students’ Viber groups. On the first page of the questionnaire, there was a statement about the purpose of the research, the respondents’ anonymity, the necessary time, and that by marking a particular field informed consent was given, and access to completing the questionnaire. The data were processed in the JASP statistical package.

RESULTS

Prevalence of sexting among students

In the first step of the data analysis, the reliability of the used scales was examined. It proved to be very good and excellent in relation to the majority of measures. Cronbach’s α value for risky sexual behaviour is just below .70 and is considered acceptable. The

reliability of the scale of attitudes towards contraception is rather low and it will not be used in further analyses.

The first aim of this research was to examine the total prevalence of sexting, as well as the presence of individual forms of sexting on the sample of students in Serbia. The obtained results show that 80.2% respondents participated in some form of sexting. The most common form was receiving someone else's private sexual content (74.2%), then sending one's own sexual content (65%), while forwarding someone else's sexual content to a third person (10.1%) and the case when the respondent was a victim of forwarding sexual content to a third person π (10.6%) were equally common.

Connection of attitudes, sexting and risky sexual behaviour

To examine the relation between the attitudes towards sexuality and the aspects of sexting, the procedure of calculating correlations was performed (Pearson Correlation Coefficient). The obtained data are shown in [Table](#).

Significant negative correlations were obtained between sexual permissiveness on the one side, and sending/receiving sexual content on the other side. Understanding sex as a sense of togetherness correlates positively to sending sexual content, forwarding content sent by someone else, and the fact that the respondents were victims of sexual content forwarding. Instrumentality of sex did not correlate significantly with the forms of sexting, while risky sexual behaviour correlated significantly negatively only to sexual permissiveness.

To determine whether based on the attitudes towards sexuality it is possible to predict different aspects of sexting, four hierarchical linear regressions were performed. [Table 2](#) shows the data of the regression analysis for the criterion of sending sexual content. It turned out that significant predictors of sending sexual content were sexual permissiveness and sex as togetherness. With this model it is possible to predict about 6% of the variance of sending sexual content ($R^2 = .064$, $F = 4.828$, $p = .008$).

[Table 3](#) shows the data of the regression analysis for the criterion variable of receiving sexual content. It turned out that the only significant predictor of this aspect of sexting was sexual permissiveness. With this model it is possible to predict about 4% of the variance of receiving sexual content ($R^2 = .036$, $F = 2.663$, $p = .050$).

[Table 4](#) shows the data of the regression analysis for the criterion variable of forwarding someone else's sexual content. Significant predictors of this aspect of sexting turned out to be sex as a sense of togetherness and instrumentalization of sex. With this model it is possible to predict about 8% of the variance of receiving sexual content ($R^2 = .077$, $F = 5.665$, $p = .001$).

[Table 5](#) presents the data of the regression analysis for the criterion of being the victim of sexual content forwarding. A significant predictor of this aspect of sexting turned out to be sex as a sense of togetherness and instrumentality of sex. This model can predict about 15% of the variance when the criterion is that the respondent is a victim of sexual content forwarding ($R^2 = .152$, $F = 11.785$, $p = .000$).

The results referring to the prediction of risky sexual behaviour are shown in [Table 6](#). From it we can see that the only significant predictor of risky sexual behaviour is sexual

permissiveness. With this model it is possible to predict about 7% of the variance of risky sexual behaviour ($R^2 = .066$, $F = 4.814$, $p = .003$).

Demographic variables and sexting

To establish the correlation between the respondents' age, sexting and risky sexual behaviour, the procedure was performed of calculating linear correlations (Pearson Correlation Coefficient). The obtained data are shown in [Table 7](#). In it we can see that the respondents' age correlates positively only with sending own sexual content and this correlation ranks as low.

[Table 8](#) shows differences in the prevalence of risky sexual behaviour and sexting depending on the students' gender. The obtained data indicate that the male respondents participate in sexting substantially more than the female ones, and these differences are relevant for all aspects of sexting. Furthermore, male students reported about a substantially higher degree of risky sexual behaviour.

To establish the significance of the difference in the manifestation of risky sexual behaviour and sexting depending on the students' partnership status, the procedure of analyzing the variance was performed ([Table 9](#)). There are significant differences between the respondents with a different partnership status in relation to forwarding someone else's sexual content ($F = 4.53$, $p = .004$) and the situation when the respondent is a victim of forwarding ($F = 3.95$, $p = .009$). To establish between which groups differences arise, the Scheffé follow-up test was performed. There are significant differences only between the students who are in a relationship and those who are married. The respondents who are married participated on a larger scale in sexting that involves forwarding someone else's sexual content. Moreover, they were victims of their sexual content being forwarded by others on a larger scale as well.

To examine whether the aspects of sexting and risky sexual behaviour correlated to the number of sexual partners in the past year, the procedure of calculating the linear correlation coefficients was performed (Pearson Correlation Coefficient). The results are shown in [Table 10](#). As we can see, the number of sexual partners in the past year significantly positively correlated with sending and receiving sexual content, forwarding someone else's sexual content, and risky sexual behaviour. These correlations are of relatively low intensity.

DISCUSSION

The main aim of this research was to examine the prevalence of sexting among students in Serbia, as well as whether it is possible to predict forms of sexting and risky sexual behaviour on the basis of the attitudes towards sexuality. The obtained data indicate that four out of five surveyed students have participated in some form of sexting, while the most common ones are receiving someone else's and sending own sexual content. The data tell us that the largest number of the respondents use sexting for personal intimate communication with partners or potential partners, while sexting abuse is much less frequent. The concerning fact is that the prevalence of sexting in Serbia is at the upper limit

of the range of its prevalence in other countries (Kosenko et al., 2017) and much higher than it is the case with the Balkan countries (Dodaj et al., 2022). However, it is necessary to take into account the tendency that each recent study shows increasing prevalence of sexting, primarily due to the larger accessibility of smart devices with innovative functions. In addition, our respondents are students on the threshold of adulthood, while research shows that the prevalence of sexting is increasing with the young people's age group until a certain age (Döring, 2014).

Speaking of the attitudes towards sexuality and sexting, understanding sex as a sense of togetherness correlates positively with sending sexual content, forwarding content sent by others, and the fact that the respondents were victims of their sexual content being forwarded. It is possible that exchange of sexual content among them is a form of intimacy and feeling that they are sharing something exciting. This research shows that sexual permissiveness correlates negatively with sending and receiving sexual content. Similar results were obtained in an earlier study (Dodaj et al., 2024). There is a possibility that people with a pronounced positive attitude towards sexual freedoms have a smaller need (or do not find it interesting) to achieve sexual communication by exchanging messages. This is also supported by the fact that risky sexual behaviour correlates negatively with sexual permissiveness, as well as that sexual permissiveness is the only predictor (with a negative sign) of risky sexual behaviour. It seems that sexual permissiveness somehow acts protectively in relation to risky behaviour, both in reality and in virtual space.

When it comes to the possibilities of predicting sexting, we may notice two separate groups: personal exchange (sending and receiving) and forwarding (of someone else's content and the victim of forwarding). In sexting that relies on personal exchange, the predictors are sexual permissiveness and the sense of sex as togetherness. The predictive power of these attitudes is not quite large although the models are significant. This tells us that there are some other factors to be taken into account: personality (Delevi & Weisskirch, 2013), demographic characteristics and attachment (Sesar, Dodaj & Šimić, 2019), emotional regulation (Sesar & Dodaj, 2019) and many others. In sexting that involves forwarding, the significant predictors are the sense of sex as a form of togetherness and sex instrumentalization. The attitude towards sex as an instrument for achieving certain goals negatively predicts forwarding and victimization. This tells us that sexting in the students' population is, to the largest extent, a form of intimate communication and not of instrumentalization and abuse. The attitude towards sex as togetherness implies seeing the sexting partner as part of the team which shares something about a third person (us vs. others). In contrast, persons who are more emotionally involved and share intimate content with their partners run a greater risk to become victims of such intimate content being forwarded particularly after the end of this togetherness. These situations are not rare and that is why it is increasingly spoken about being easy to become a victim of sexting, even when it was voluntary in the beginning. Such content may be abused and the victim may be caused grave social and mental health consequences (Drouin et al., 2015).

Among the respondents' demographic characteristics, their age proved to correlate positively with sending sexual content, victimization and risky sexual behaviour. It means that the older respondents are more inclined to share their intimacy, which is in line with the sexuality development theories. Maturing and greater life experiences may lead to

greater sexual freedom (Arnett, 2000), which may also be reflected in the intimization of digital communication. Unfortunately, this also increases the possibility of a person becoming the victim of sexting and manifesting more risky sexual behaviour. In this research, gender proved to be an important determinant of sexting. The male respondents participated in sexting significantly more than the female ones, and these differences are relevant for all aspects of sexting. The confirmation of these results can be compared in earlier research (Dodaj et al., 2019; Temple et al., 2014), although there are opposite data as well (Döring, 2014; Klettke et al., 2014; Madigan et al., 2018). The explanation may be sought in the cultural aspects of Serbian society that is still characterized by ascribing more sexual freedoms to men, while their female counterparts are expected to be cautious and to avoid risks of “defamation”. In addition, men manifested substantially more risky sexual behaviour, which is in compliance with the traditional gender roles frequently present in society. The respondents who are married participated on a larger scale than the students in a relationship in sexting that involved forwarding someone else’s sexual content, but they were also on a larger scale victims of their sexual content being forwarded by other people. No significant differences were obtained in the comparison of the groups with no partners or those who have an on-and-off sexual relationship. The number of sexual partners in the past year is significantly positively correlated to sending and receiving sexual content, forwarding someone else’s sexual content and risky sexual behaviour. This result is expected because persons with a larger number of partners often have looser emotional relationships and avoid deeper emotional connection, which may contribute to their more frequent engagement in risky sexual behaviour, including sexting as a way of keeping sexual relationships with no emotional engagement.

Finally, it is important to mention that this research also has certain limitations. First, it refers to the sample which was collected on social media, and that is why we cannot generalize the results for those who do not use social media. Moreover, the research covered a limited number of potential factors of sexting and the student population. This does not enable us to generalize the results for young people who are of the same age, but are not students. However, removing these limitations is the main recommendation for some future research that might prevent such deficiencies.

CONCLUSION

This research shows that sexting is highly prevalent in the sample of the students in Serbia, particularly sending and receiving intimate content. That is why we can conclude that it is a serious and widespread social phenomenon, which tends to spread further along with the development of technologies. Attitudes towards sexuality significantly predict sexting and risky sexual behaviour. This points to the need for young people being educated about the consequences of sexting, such as social isolation, mental health problems etc. It is particularly important to emphasize that by sending intimate content via the internet, the sender loses control over the sent content and can easily become the object of abuse and other criminal acts.

REFERENCES/ЛИТЕРАТУРА

- Ahern, N. R., Mechling, B. (2013). Sexting: Serious problems for youth. *Journal of psychosocial nursing and mental health services*, 51 (7), 22–30. <https://doi.org/10.3928/02793695-20130503-02>
- Akers, R. (1998). *Social learning and social structure: A general theory of crime and deviance*. Boston: Northeastern University Press.
- Barrense-Dias, Y., Berchtold, A., Surís, J. C., Akre, C. (2017). Sexting and the definition issue. *Journal of adolescent health*, 61 (5), 544–554. <http://dx.doi.org/10.1016/j.jado-health.2017.05.009>
- Bates, S. (2017). Revenge porn and mental health: A qualitative analysis of the mental health effects of revenge porn on female survivors. *Feminist Criminology*, 12 (1), 22–42. <https://doi.org/10.1177/1557085116654565>
- Bauman, S. (2015). Cyberbullying and sexting: School mental health concerns. In: R. H. Witte & G. S. Mosley-Howard (eds.). *Mental health practice in today's schools: Issues and interventions*, 241–263. Springer Publishing Company.
- Borgogna, N. C., Meyer, C. L., Trussell, M. R., Garos, S., Kraus, S. W. (2023). Further understanding the correlations between sexting and mental health: Considerations for sex and sexual identity. *Cyberpsychology, Behavior, and Social Networking*, 26 (5), 323–331. <https://doi.org/10.1089/cyber.2022.0312>
- Brenick, A., Flannery, K. M., Rankin, E. (2017). Victimization or entertainment?: How attachment and rejection sensitivity relate to sexting experiences, evaluations, and victimization. In: *Identity, sexuality, and relationships among emerging adults in the digital age*, 203–225. Hershey, PA: IGI Global.
- Bronfenbrenner, U. (1979). *The ecology of human development: Experiments by nature and design*. Harvard University Press.
- Burić, J., Juretić, J., Štulhofer, A. (2018). The Role of Socialization, Dispositional and Behavioral Variables in the Dynamics of Sexting among Adolescents. *Psihologijske teme*, 27 (3), 409–435. <https://doi.org/10.31820/pt.27.3.4> [In Croatian]
- Cooper, K., Quayle, E., Jonsson, L., Svedin, C. G. (2016). Adolescents and self-taken sexual images: A review of the literature. *Computers in human behavior*, 55, 706–716. <https://doi.org/10.1016/j.chb.2015.10.003>
- Delevi, R., Weisskirch, R. S. (2013). Personality factors as predictors of sexting. *Computers in Human Behavior*, 29 (6), 2589–2594. <https://doi.org/10.1016/j.chb.2013.06.003>
- Del Rey, R., Ojeda, M., Casas, J. A. (2021). Validation of the sexting behavior and motives questionnaire. *Psicothema*, 33 (2), 287–295. <https://doi.org/10.7334/psicothema2020.207>
- Dinić, B., Petrović, J., Kostić, M. Z., Milovanović, I., Mihić, V. (2021). Risky Usage of Social Networks in Adolescents. Novi Sad: Filozofski fakultet. Available at <https://digitalna.ff.uns.ac.rs/sites/default/files/db/books/978-86-6065-650-8.pdf> [In Serbian]
- Dodaj, A., Sesar, K., Jerinić, S. (2020). A prospective study of high-school adolescent sexting behavior and psychological distress. *The journal of psychology*, 154 (2), 111–128. <https://doi.org/10.1080/00223980.2019.1666788>
- Dodaj, A., Prijatelj, K., Sesar, K. (2022). *Prevalence and determinants of sexting among high school students and students from Bosnia and Herzegovina and Croatia* (Project report). <https://doi.org/10.13140/RG.2.2.10388.99206> [In Croatian]

- Dodaj, A., Sesar, K., Šimić, N., Grbeša, A. Z., Radeta, A., Marušić, M. (2024). Longitudinal Relationships between Attitudes towards Sexting and Sexting: The Mediating Role of Sexually Permissive Attitudes. *Trends in Psychology*, 1–17. <https://doi.org/10.1007/s43076-024-00419-7>
- Döring, N. (2014). Consensual sexting among adolescents: Risk prevention through abstinence education or safer sexting. *Cyberpsychology: Journal of Psychosocial Research on Cyberspace*, 8 (1), 1–15. <https://doi.org/10.5817/CP2014-1-9>
- Drouin, M., Landgraff, C. (2012). Texting, sexting, and attachment in college students' romantic relationships. *Computers in Human Behavior*, 28 (2), 444–449. <https://doi.org/10.1016/j.chb.2011.10.015>
- Drouin, M., Ross, J., Tobin, E. (2015). Sexting: A new, digital vehicle for intimate partner aggression?. *Computers in human behavior*, 50, 197–204. <https://doi.org/10.1016/j.chb.2015.04.001>
- Fino, E., Jaspal, R., Lopes, B., Wignall, L., Bloxsom, C. (2021). The Sexual Risk Behaviors Scale (SRBS): Development and validation in a University Student Sample in the UK. *Evaluation & Health Professions*, 44 (2), 152–160. DOI: [10.1177/01632787211003950](https://doi.org/10.1177/01632787211003950)
- Gámez-Guadix, M., De Santisteban, P. (2018). “Sex pics?”: Longitudinal predictors of sexting among adolescents. *Journal of Adolescent Health*, 63 (5), 608–614.
- Gómez, L. C., Ayala, E. S. (2014). Psychological aspects, attitudes and behaviour related to the practice of sexting: a systematic review of the existent literature. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 132, 114–120. <https://doi.org/10.1016/j.sbspro.2014.04.286>
- Guest, C., Denes, A. (2022). Too much too soon?: Perceived appropriateness of sexting across stages of relationship development and attachment tendencies among emerging adults. *Computers in Human Behavior*, 137, 107429. <https://doi.org/10.1016/j.chb.2022.107429>
- Hasinoff, A. A. (2013). Sexting as media production: Rethinking social media and sexuality. *New media & society*, 15 (4), 449–465. <https://doi.org/10.1177/1461444812459171>
- Hatfield, E., Traupmann, J. (1981). Intimate relationships: A perspective from equity theory. *Personal relationships*, 1, 165–178.
- Henry, N., Powell, A., Flynn, A. (2018). *Not just “revenge pornography”: Australians’ experiences of image-based abuse: A summary report*. Melbourne: RMIT University. <https://doi.org/10.13140/RG.2.2.29903.59045>
- Holtzhausen, N., Fitzgerald, K., Thakur, I., Ashley, J., Rolfe, M., Pit, S. W. (2020). Swipe-based dating applications use and its association with mental health outcomes: A cross-sectional study. *BMC psychology*, 8 (1), 22. <https://doi.org/10.1186/s40359-020-0373-1>
- Hudson, H. K., Fetro, J. V., Ogletree, R. (2014). Behavioral indicators and behaviors related to sexting among undergraduate students. *American journal of health education*, 45 (3), 183–195. <https://doi.org/10.1080/19325037.2014.901113>
- Hunter, S. C., Russell, K., Pagani, S., Munro, L., Pimenta, S. M., Marín-López, I., Knifton, L. (2021). A social-ecological approach to understanding adolescent sexting behavior. *Archives of Sexual Behavior*, 50 (6), 2347–2357. <https://doi.org/10.1007/s10508-021-01988-9>
- Jain, S., Pandey, N., Khan, W. (2022). Understanding Sexting Behaviors and Its Impact on Attachment Styles among Young Adults. *Tobacco Regulatory Science*, 8 (1), 181–190. <https://doi.org/10.18001/TRS.8.1.17>

- Kamal, M., Newman, W. J. (2016). Revenge pornography: Mental health implications and related legislation. *Journal of the American Academy of Psychiatry and the Law Online*, 44 (3), 359–367.
- Klettke, B., Hallford, D. J., Mellor, D. J. (2014). Sexting prevalence and correlates: A systematic literature review. *Clinical psychology review*, 34 (1), 44–53. <http://dx.doi.org/10.1016/j.cpr.2013.10.007>
- Knifton, L. (2021). A social-ecological approach to understanding adolescent sexting behavior. *Archives of Sexual Behavior*, 1–12. <https://doi.org/10.1007/s10508-021-01988-9>
- Korenis, P., Billick, S. B. (2014). Forensic implications: Adolescent sexting and cyberbullying. *Psychiatric quarterly*, 85 (1), 97–101. <https://doi.org/10.1007/s1126-013-9277-z>
- Kosenko, K., Luurs, G., Binder, A. R. (2017). Sexting and sexual behavior, 2011–2015: A critical review and meta-analysis of a growing literature. *Journal of computer-mediated communication*, 22 (3), 141–160. <https://doi.org/10.1111/jcc4.12187>
- Lawrance, K., Byers, E. S. (1995). Sexual satisfaction in long-term heterosexual relationships: The interpersonal exchange model of sexual satisfaction. *Personal Relationships*, 2, 267–285. <https://doi.org/10.1111/j.1475-6811.1995.tb00092.x>
- Madigan, S., Ly, A., Rash, C. L., Van Ouytsel, J., Temple, J. R. (2018). Prevalence of multiple forms of sexting behavior among youth: A systematic review and meta-analysis. *JAMA pediatrics*, 172 (4), 327–335. <https://doi.org/10.1001/jamapediatrics.2017.5314>
- Mitchell, K. J., Finkelhor, D., Jones, L. M., Wolak, J. (2012). Prevalence and characteristics of youth sexting: A national study. *Pediatrics*, 129 (1), 13–20. <https://doi.org/10.1542/peds.2011-1730>
- Ringrose, J., Harvey, L., Gill, R., Livingstone, S. (2013). Teen girls, sexual double standards and “sexting”: Gendered value in digital image exchange. *Feminist Theory*, 14 (3), 305–323. <https://doi.org/10.1177/1464700113499853>
- Roberts, S., Ravn, S. (2020). Towards a sociological understanding of sexting as a social practice: a case study of university undergraduate men. *Sociology*, 54 (2), 258–274. <https://doi.org/10.1177/0038038519864239>
- Scholes-Balog, K., Francke, N., Hemphill, S. (2016). Relationships between sexting, self-esteem, and sensation seeking among Australian young adults. *Sexualization, Media & Society*, 2, 1–8. <https://doi.org/10.1177/2374623815627790>
- Sesar, K., Dodaj, A. (2019). Sexting and emotional regulation strategies among young adults. *Mediterranean Journal of Clinical Psychology*, 7 (1), 1–25. <https://doi.org/10.6092/2282-1619/2019.7.2008>
- Sesar, K., Dodaj, A., Šimić, N. (2019). Motivational determinants of sexting: Towards a model integrating the research. *Psihologijske teme*, 28 (3), 461–482. <https://doi.org/10.31820/pt.28.3.1>
- Temple, J. R., Lu, Y. (2018). Sexting from a health perspective: Sexting, health, and risky sexual behaviour. *Sexting: Motives and risk in online sexual self-presentation*, 53–61. https://doi.org/10.1007/978-3-319-71882-8_4
- Temple, J. R., Choi, H. (2014). Longitudinal association between teen sexting and sexual behavior. *Pediatrics*, 134 (5), e1287–e1292. <https://doi.org/10.1542/peds.2014-1974>
- Twenge, J. M. (2017). *iGen: Why today's super-connected kids are growing up less rebellious, more tolerant, less happy-and completely unprepared for adulthood-and what that means for the rest of us*. New York, NY: Atria.

- Šunjić, M., Penezić, Z. (2012). Attitudes towards Sexuality Scale. In: A. Proroković, V. Čubela Adora, Z. Penezić & I. Tucak Junaković (eds.). *Zbirka psihologijskih skala i upitnika – svezak VI*, 49–54, Zadar: Sveučilište u Zadru. [In Croatian]
- Wolak, J., Finkelhor, D. (2016). *Sextortion: Findings from a survey of 1,631 victims*. Crimes against Children Research Center. Available at <https://calio.dspacedirect.org/items/8e-3cac87-13ac-46d6-a003-aa5372d352d2>

APPENDIX/ПРИЛОГ

Табела 1: *Линеарне корелације између ставова према сексуалности, ишија сексинија и ризичној сексуалној понашања* / Table 1: *Correlations between attitudes towards sexuality, sexting, and risky sexual behaviour*

	CCC/SSC	PCC/RSC	PTC/FSC	ЖП/WF	PCП/RSB
	r (p)	r (p)	r (p)	r (p)	r (p)
СП / SP	-.193 (.004)	-.167 (.014)	-.062 (.367)	.001 (.993)	-.225 (.001)
СКЗ / SAT	.139 (.041)	.059 (.383)	.232 (.001)	.346 (.000)	.115 (.090)
ИСО / IOS	-.042 (.542)	.025 (.719)	-.123 (.070)	-.111 (.103)	-.011 (.867)

Легенда: СП – сексуална пермисивност, СКЗ – секс као заједништво, ИСО – инструментализација сексуалних односа, CCC – слање сексуалних садржаја, PCC – примање сексуалних садржаја, PTC – прослеђивање туђег сексуалног садржаја, ЖП – жртва прослеђивања, PCП – ризично сексуално понашање, r – Пирсонов коефицијент корелације; p – ниво значајности.

Notes: SP – Sexual permissiveness, SAT – Sex as togetherness, IOS – Instrumentality of sex, SSC – Sending sexual content, RSC – Receiving sexual content, FSC – Forwarding somebody's content, WF – Victim of forwarding, RSB – Risky sexual behavior, r – Pearson correlation, p – significance level.

Табела 2: *Регресиона анализа за критеријум сексинија – слање сексуалних садржаја* / Table 2: *Regression analysis for criterion sexting – sending sexual content*

Модел/Model	B	SE	β	t	p
Сексуална пермисивност / Sexual permissiveness	-.069	.026	-.188	-2.681	.008
Секс као заједништво / Sex as togetherness	.125	.064	.130	1.940	.050
Инструмент. секс. односа / Instrumentality of sex	.005	.072	.005	.072	.943

Табела 3: *Регресиона анализа за варијаблу сексинија – примање сексуалних садржаја* / Table 3: *Regression analysis for criterion sexting – receiving sexual content*

Модел/Model	B	SE	β	t	p
Сексуална пермисивност / Sexual permissiveness	-.091	.034	-.187	-2.651	.009
Секс као заједништво / Sex as togetherness	.055	.085	.043	.642	.522
Инструмент. секс. односа / Instrumentality of sex	.105	.096	.077	1.088	.278

Табела 4: Регресиона анализа за варијаблу секстини – преслиђивање туђих сексуалних садржаја / Table 4: Regression analysis for criterion sexting – forwarding somebody's content

Модел/Model	B	SE	β	t	p
Сексуална пермисивност / Sexual permissiveness	-.001	.007	-.007	-.099	.470
Секс као заједништво / Sex as togetherness	.065	.081	.242	3.643	.000
Инструмент. секс. односа / Instrumentality of sex	-.040	.020	-.140	-1.994	.047

Табела 5: Регресиона анализа за варијаблу секстини – жртва преслиђивања сексуалној садржаја / Table 5: Regression analysis for criterion sexting – victim of forwarding

Модел/Model	B	SE	β	t	p
Сексуална пермисивност / Sexual permissiveness	.018	.017	.067	1.010	.314
Секс као заједништво / Sex as togetherness	.244	.043	.361	5.656	.000
Инструмент. секс. односа / Instrumentality of sex	-.114	.049	-.156	-2.338	.020

Табела 6: Регресиона анализа за критеријумску варијаблу ризично сексуално понашање / Table 6: Regression analysis for criterion risky sexual behavior

Модел/Model	B	SE	β	t	p
Сексуална пермисивност / Sexual permissiveness	-.096	.028	-.234	-3.366	.001
Секс као заједништво / Sex as togetherness	.105	.071	.098	1.476	.142
Инструмент. секс. односа / Instrumentality of sex	.059	.080	.051	.733	.464

Табела 7: Корелације између узраста испитаника, секстини и ризичној сексуалној понашања / Table 7: Correlations between age, sexting, and risky sexual behavior

	Узраст/Age r (p)
Слање сексуалних садржаја / Sending sexual content	.163 (.016)
Примање сексуалних садржаја / Receiving sexual content	.117(.084)
Преслиђивање туђег садржаја / Forwarding somebody's content	.069 (.309)
Жртва преслиђивања / Victim of forwarding	.183 (.007)
Ризично сексуално понашање / Risky sexual behavior	.288 (.000)

Табела 8: t – тест значајности разлика у изражености ставова према сексуалности, ризичној сексуалној понашања и секстини зависно од пола / Table 8: t – test for attitudes towards sexuality, risky sexual behavior, and sexting dependent on gender

	Пол/gender	M	SD	t	p
Слање сексуалних садржаја / Sending sexual content	м/м	4.39	4.851	3.521	.000
	ж/ф	2.48	3.094		
Примање сексуалних садржаја / Receiving sexual content	м/м	7.16	5.861	3.861	.000
	ж/ф	4.40	4.643		

	Пол/gender	M	SD	t	p
Прослеђивање туђег садржаја / Forwarding somebody's content	м/м	.64	1.523	3.271	.000
	ж/ф	.13	.699		
Жртва прослеђивања / Victim of forwarding	м/м	1.59	3.863	3.416	.000
	ж/ф	.28	1.649		
Ризично сексуално понашање / Risky sexual behavior	м/м	8.46	4.615	2.482	.000
	ж/ф	6.94	4.355		

Табела 9: Значајности разлика у изражености ставова према сексуалности, ризичној сексуалној понашању и секстингу зависно од партнерског статуса / Table 9: Significance (ANOVA) of differences in attitudes towards sexuality, risky sexual behavior, and sexting depending on relationship status

	Сума квадрата / Sum of squares	df	Средњи квадрат / Mean square	F	p
Слање сексуалних садржаја / Sending sexual content	119.79	3	39.93	2.500	.060
Примање сексуалних садржаја / Receiving sexual content	171.93	3	57.31	2.024	.112
Прослеђивање туђег садржаја / Forwarding somebody's content	17.12	3	5.71	4.533	.004
Жртва прослеђивања / Victim of forwarding	94.25	3	31.42	3.953	.009
Ризично сексуално понашање / Risky sexual behavior	137.79	3	45.93	2.288	.080

Табела 10: Корелације између броја сексуалних партнера, секстинга и ризичној сексуалној понашању / Table 10: Correlations between number of sexual partners, sexting, and risky sexual behavior

	Број партнера / Number of partners r (p)
Слање сексуалних садржаја / Sending sexual content	.245 (.000)
Примање сексуалних садржаја / Receiving sexual content	.292(.000)
Прослеђивање туђег садржаја / Forwarding somebody's content	.143 (.050)
Жртва прослеђивања / Victim of forwarding	.093 (.071)
Ризично сексуално понашање / Risky sexual behavior	.329 (.000)